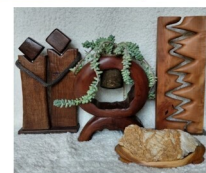

Listopadová výstava na kraji představí obrazy, suiseky i dřevěné plastiky

KAMILA DLOUHÁ

LIBOR MAŘÍK

SLAVNOSTNÍ Vernisáž v pondělí 4. listopadu 2024 od 16:00

VÝSTAVA JE PŘÍSTUPNÁ V PRACOVNÍ DNY 8:00-16:00,
PONDĚLÍ A STŘEDA DO 17:30, PÁTEK DO 15:00

kamila.dlouha@volny.cz

marik.libor@seznam.cz

30. 10. 2024 15:37

Podzimní výstavu výtvarníků Kamily Dlouhé a Libora Maříka s názvem Kouzlo Jizerských hor, poklady lesů a vod hostí výstavní síň ve vestibulu krajského úřadu. Vernisáž se koná v pondělí 4. listopadu od 16 hodin, výstava potrvá do 29. listopadu. Přístupná je v pondělky a středy od 8.00 do 17.30 hodin, v úterky a čtvrtky od 8 do 16 a o pátcích do 15 hodin.

„Během studia na UJEP jsem se věnovala především kresbě a grafice. Realistickou portrétní kresbou se intenzivně zabývám doposud a snažím se v ní stále zdokonalovat. V poslední době se pro mě ale stávala jakousi rutinní záležitostí, a proto ve mně již několik let hloubala myšlenka vrátit se ke mnou opomíjené malbě a pokusit se uchopit téma krajiny Jizerských hor. Ať už z obav o výsledek a případné zhacení materiálů, nebo z pokory k dílům starých krajinářských mistrů, jsem se na místo pláten a olejových nebo akrylových barev rozhodla jít cestou možná co nejobyčejnější, jednoduchou. Zuzitkovala jsem dostupné běžné materiály a výtvarné prostředky a pokusila se z nich vytěžit maximum. Jako podklad mých obrazů posloužily sololitové desky různých velikostí, na něž jsem nejprve nanesla několik vrstev bílého latexu. Při práci jsem kombinovala temperové barvy s vodou ředitelnými tónovacími, remakolovými barvami, které se používají především k výmalbě interiérů. Taktéž výběr používaných štětců spadá do stejné kategorie malířských pomůcek. Předlohou mi byly převážně vlastní fotografie z výprav a výletů, které jsem pomocí čtvercové sítě několikanásobně zvětšila. Byl to úkol nelehký a troufalý. Jednak se v malbě považuji za absolutního amatéra a také jsem prvně pracovala na takto velkých formátech. Motivací pro mě bylo vytvořit soubor obrazů, ve kterých se pokouším zachytit nemožné – kouzlo a ducha této vzácné krajiny, kam chodím nesmírně ráda objevovat stále nová a nová místa. Patřím totiž k těm, u kterých láska k Jizerským horám hraničí s posedlostí, jak popisuje v úvodním slově knihy fotografií Jizerské hory Miloslav Nevrlý,“ svěčila se Kamila Dlouhá.

„S japonským uměním suiseki jsem se poprvé seznámil na výstavě bonsajů v liberecké botanické zahradě. Suiseki znamená pohledově zajímavý kámen, pokud možno uhlazený vodou a usazený do

dřevěné podložky. Pochází ze starobylé Číny a Japonska, kde sui znamená voda a seki znamená kámen. Stejně jako u bonsají jde i v případě suiseki o miniaturizaci přírody. To mě uchvátilo natolik, že jsem od jara do podzimu podnikal výlety, a domů se vracel s často nelehkým batohem naplněným nejrůznějšími kameny. Přes zimu jsem se pak zavřel do své dílny a vsazoval je do dřevěných podložek. Postupně jsem se začal soustředit na práci se samotným dřevem. Před dvěma lety se totiž vypouštěla liberecká přehrada a já na jejím dně nacházel spoustu zajímavého starého dřeva s příběhem. Samo dřevo inspiruje a ukazuje, co lze z jednotlivých kusů vyrobit. Začal jsem ho tedy opracovávat a vytvářet z něj plastiky. Některé z mých výtvorů můžete nyní vůbec poprvé spatřit na této výstavě,” přiblížil Libor Mařík.